

vi alligevel ikke kan støtte SF's forslag, som det foreligger. Men med hensyn til intentionerne er vi helt på linje.

Og vi kan også glæde os over, at SF er på linje med Socialdemokratiet i ønsket om »nytænkning omkring skolestarten«, som det hedder i forslaget.

For knap et år siden udsendte Socialdemokratiet et skolepolitisk oplæg, som vi kaldte »Nu er det børnenes tur«, og hvori vi fremlagde nogle ideer og forslag til en bedre indskoling og skolestart, herunder også om, at skolefritidsordningerne skal inddrages i et tættere samarbejde med børnehaveklasserne og de yngste klasser, og det arbejde er jo så småt i gang, og der er allerede forsøg i gang rundt omkring, og det vil vi gerne fremme.

Vi mener, at der bør opstilles mål for kvaliteten og indholdet i daginstitutionerne og skolefritidsordningerne, som er koordineret med undervisningen i folkeskolen, så der kommer mere sammenhæng.

Vi ønsker også, at tiden i børnehaveklasserne udnyttes til mere konsekvent gennem leg og læring at styrke børnenes tilegnelse af færdigheder.

Det vil måske også kunne bringe Danmark på højde med andre lande, når det gælder børns læsefærdigheder. Men det kræver nok, at der centralt opstilles overordnede mål for undervisningen i børnehaveklasserne, samt at der lokalt formuleres mål og laves handlingsplaner for hele indskolingsindhold og tilrettelæggelse.

Så vi er helt på linje, hvad angår indskoling, og vi vil gerne være med til at fremme den udvikling, der er i gang, og som yderligere bliver forstærket gennem de initiativer, der tages i Socialdemokratiets og regeringens fælles program eller i hvert fald i undervisningsministerens programprojekt, »Folkeskolen år 2000«, som vi står bag.

Vi vil gerne støtte den udvikling og fremme den mest muligt. Det er vores intention, og det håber vi på et godt samarbejde også med SF om.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil gerne kvittere for den fordragelige tale, vi har fået ikke blot fra ministeren, men også fra hr. Hans Peter Baadsgaard. Men når jeg beder om en kort bemærkning, er det, fordi der er et principielt punkt i hr. Baadsgaards oplæg, der

skiller os, og for at debatten ikke skal køre skævt, tror jeg, vi er nødt til at tage fat på det med det samme, nemlig at grunden til, at det blev et imødekommende afslag, er diskussionen om det kommunale selvstyre.

Nu er det jo sådan, at skolefritidsordningen blot er én blandt mange former for institutioner i den kommunale verden, og derfor vil jeg spørge hr. Baadsgaard, om hr. Baadsgaard opfatter det som et indgreb i det kommunale selvstyre, at man inden for daginstitutionssområdet i øvrigt har normer og regler for, hvor meget plads et barn skal have, for, hvor meget der skal betales pr. barn, og for forældreindflydelsen.

Jeg synes, det var lidt søgt at hænge et argument i en i øvrigt veldisponeret tale op på det kommunale selvstyre, og jeg forstod det ikke, og jeg forstod det især ikke, fordi hr. Baadsgaard i samme moment sagde, at man godt ville gøre noget.

Er det kommunale selvstyre så helligt, at disse tilstande skal have lov til at vare ved?

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg tror ikke, jeg i mit indlæg nævnede ordet kommunalt selvstyre. Det er i hvert fald ikke det afgørende, og det er vel også lidt et udefinerlig begreb. Det bliver i hvert fald defineret lidt forskelligt, afhængigt af fra hvilken side det ses.

Nej, det, der var min pointe, var, at det er et kommunalt ansvar, og at kommunalbestyrelsen står til ansvar over for forældrene og vælgerne i den pågældende kommune. Og det ansvar må man efter vores opfattelse holde fast på.

Hvis vi herindefra laver nogle regler, vil kommunerne selvfølgelig leve op til disse regler, men for at kunne leve op til reglerne vil de måske foretage en prioritering, der på det lokale plan ikke er den optimale prioritering inden for den økonomiske ramme, som kommunerne nu har at gøre med.

Derfor tror jeg, at centrale regler på helt specifikke felter mange gange kan virke uhensigtsmæssigt i forhold til kommunernes vurdering – og måske endda med forældrenes opbakning – af, hvad der er det bedst mulige og opnåelige i den situation, de står i, og det er derfor, vi vil fastholde kommunerne på deres ansvar. Og vi håber, at også forældrene vil fastholde kommunerne på deres ansvar, og at også skolebestyrelserne lever op til deres ansvar.